

igangsatte et parlamentarisk udredningsarbejde om børn i homoseksuelle familier, som skal danne udgangspunkt for regeringens videre overvejelser om registrerede partners eventuelle mulighed for at adoptere børn - et arbejde, som skal være færdiggjort senest den 1. januar 2001.

Kristeligt Folkeparti vil gerne henvise til, at et flertal i kommissionen til belysning af homoseksuelles situation i samfundet nåede frem til (betænkning nr. 1127/1988), at der særlig med hensyn til stedbørn i registrerede partnerskaber næppe kan være noget påtrængende behov for stedbørnsadoption.

Kristeligt Folkeparti er ligeledes af den opfattelse, at registrerede partnere ikke skal have mulighed for stedbørnsadoption. Et barn har ret til en far og mor – og kan kun have højst én far og højst én mor.

Et *andet mindretal* (Venstres medlemmer af udvalget) vil redegøre for sin stilling til det under A nævnte lovforslag ved 3. behandling, men vil stemme for de under nr. 4 og 5 stillede ændringsforslag. Dette mindretal indstiller det under B nævnte lovforslag til *vedtagelse* med de dertil under nr. 6 og 7 stillede ændringsforslag. Mindretallet ønsker lovforslaget til fornyet udvalgsbehandling mellem 2. og 3. behandling.

Venstre kan ikke støtte ændringsforslagene fra CD om stedbørnsadoption for registrerede partnere, idet en så væsentlig ændring må søges gennemført som et selvstændigt lovforslag, der skal igennem de tre behandlinger, som grundloven foreskriver i § 41, stk. 2.

Ændringsforslagene indeholder en principiel problemstilling af selvstændigt indhold og har ikke samme formål som selve lovforslaget. Efter Venstres opfattelse er der således ikke identitet mellem lovforslaget og de stillede ændringsforslag. Der må være grænser for, hvor vidtgående ændringsforslag der kan indarbejdes i en lov, uden at den færdige lov kommer i strid med kravet om at have gennemgået tre folketingsbehandlinger. Venstre er af den opfattelse, at den grænse overskrides med ændringsforslagene. Ændringsforslagene indeholder en så selvstændig og fra lovforslaget afvigende regulering, at de ikke bør behandles som ændringsforslag.

Hovedformålet med grundlovens § 41, stk. 2, er at sikre en vis grundighed i behandlingen af lovforslag, idet der med bestemmelsen om tre behandlinger sikres tid til overvejelse og inddragelse af relevante synspunkter på de fremsatte lovforslag. Endvidere bør reglen om tre behandlinger have en særlig betydning i denne situation, hvor der formentlig ikke er enighed om ændringsforslagene inden for partigrupperne i Folketinget. I sådanne situationer bør der vises en særlig tilbageholdenhed over for at acceptere for vidtgående ændringsforslag.

Endvidere må kravet om tre behandlinger tillægges den betydning, at det giver offentligheden mulighed for at tilkendegive sine synspunkter over for Folketingets udvalg og enkeltmedlemmer, således at reaktioner fra berørte grupper kan indgå i Folketingets beslutningsgrundlag og derved også medvirke til en grundigere og mere kvalificeret sagsbehandling. Den yderst korte behandling af selve ændringsforslagene finder Venstre ikke understøtter Folketingets bestræbelser på at sikre højeste kvalitet i lovgivningen.

Venstre henviser i øvrigt til notatet af 12. april 1999 fra Lov- og Parlamentssekretariatet og Udvalgsafdelingen om identitetsproblematikken og notatets konklusion, der er optrykt som bilag til betænkningen.

Æ n d r i n g s f o r s l a g

a

Ændringsforslag om deling af lovforslaget

Af et *mindretal* (KRF), tiltrådt af et *flertal* (det øvrige udvalg):

1) Lovforslaget deles i to lovforslag med følgende titler og indhold:

A. »Forslag til lov om ændring af lov om registreret partnerskab. (Ændring af betingelserne for indgåelse af registreret partnerskab)« omfattende § 1, § 3 og § 4, stk. 1 og 2.

B. »Forslag til lov om ændring af lov om personnavne. (Ændring af gebyrer for udfærdigelse af navnebevis)« omfattende § 2, § 3 og § 4, stk. 1 og 3.